

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 20 grudnia 2017 roku do Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej powód (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. B. kwoty 5.735,30 wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

Pismem procesowym z 26 lipca 2018 roku pozwany podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu oraz zarzut spełnienia świadczenia. Wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pełnomocnik powoda pismem z 4 lutego 2019 roku cofnął pozew w zakresie całości należności głównej oraz odsetek na przyszłość od dnia 26 lipca 2018 roku wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powód podniósł, że pozwany sam powinien ustalić, komu powinien świadczyć roszczenie oraz notatka policyjna nie była czytelna w zakresie adresu pozwanego.

Postanowieniem z 20 września 2018 roku Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej przekazał sprawę według właściwości do Sądu Rejonowego w Głubczycach.

Na rozprawie 11 marca 2019 roku pozwany działając przez profesjonalnego pełnomocnika wyraził zgodę na cofnięcie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 października 2016 roku na trasie K. M. B. kierujący pojazdem marki C. wraz z podpiętym pługiem, wykonując manewr z drogi głównej na drogę polną, zjechał częściowo drogę pojazdowi marki F. (...). W danych kierującego na notatce urzędowej z 27 października 2016 roku wskazano adres: ul. (...), Z..

Dowód: kserokopia notatki k. 14

(...) Spółka Akcyjna V. (...) wypłaciła za naprawę pojazdu marki F. (...) kwotę 5.735,30 zł.

/okoliczność bezsporna a nadto kserokopia polecenia wypłaty k. 16/

Pismem z 9 lutego 2017 roku i 20 marca 2017 roku (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wezwała M. B. do zapłaty w terminie 14 dni kwoty 5.735,30 zł. Wezwanie zostało wysłane na adres: ul. (...), (...)-(...) Z..

/okoliczność bezsporna a nadto kserokopia wezwania z 20 marca 2017 roku k. 18, kserokopia wezwania z 9 lutego 2017 roku k. 19/

Wezwanie do zapłaty wraz z pozwem zostało doręczone M. B. 16 lipca 2018 roku. Poleceniem przelewu z 24 lipca 2018 roku M. B. uiszczył na rzecz (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwotę 5.735,30 zł.

/kserokopia polecenia przelewu k. 35/

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez powoda dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Na zasadzie art. 355. § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W niniejszym postępowaniu w zakresie roszczenia głównego oraz odsetek od 26 lipca 2018 roku powód skutecznie cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia. Brak podstaw do przyjęcia, że powyższa czynność była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa. W związku z powyższym w pkt. 1 Sąd na podstawie 355. § 1 k.p.c. umorzył postępowanie. Do powyższej czynności nie była konieczna zgoda pozwanego.

Na podstawie art. 828 § 1 zd. 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Na podstawie art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Zgodnie z § 2 ww. przepisu taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania wierzyciel.

Pozwany spełnił świadczenie w terminie oznaczonym przez wierzyciela. Brak podstaw do uznania, że pozwany opóźnia się ze spełnieniem świadczenia w sytuacji, gdy nie ma informacji, kto jest jego wierzycielem. Nie zasługuje przy tym na uwzględnienie argumentacja wierzyciela sprowadzająca się do konieczności samodzielnego ustalenia przez pozwanego wierzyciela, na którego rzecz winien świadczyć. Termin świadczenia dłużnika został przez wierzyciela wyraźnie oznaczony i wynosił 14 dni od otrzymania wezwania do zapłaty. W związku z powyższym roszczenie o odsetki od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty nie zasługuje na uwzględnienie, o czym Sąd orzekł jak w pkt. 2 wyroku.

Na marginesie Sąd wskazuje, że konstrukcja oznaczenia wymagalności odsetek za opóźnienie od wytoczenia powództwa nie ma normatywnej podstawy i co do zasady w sytuacji braku wiedzy dłużnika co do skonkretyzowanego roszczenia oraz osobie wierzyciela, jest wadliwa. W ww. sytuacji termin opóźnienia dłużnika wiąże się z obiektywną możliwością spełnienia świadczenia albo ze skonkretyzowanym przez wierzyciela terminem spełnienia świadczenia. W niniejszej sprawie wierzyciel oznaczył termin na spełnienie świadczenia jako 14 dni. Tym samym skoro pozwany odebrał pozew z załącznikami (w tym wezwaniem do zapłaty w terminie 14 dni) 16 lipca 2018 roku, natomiast świadczenie spełnił 24 lipca 2018 roku, nie sposób przyjąć jakiegokolwiek opóźnienia po jego stronie.

O kosztach orzeczono w pkt. 3 na podstawie art. 98 § k.p.c. i § 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z dnia 2015.11.05).

Sąd nie znalazł podstaw do obciążenia pozwanego kosztami procesu. W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, powództwo zostało wytoczone niezasadnie. Argumentacja powoda sprowadzała się do usprawiedliwienia wysłania wezwania do zapłaty na wadliwy adres pozwanego z uwagi na brak czytelności notatki ze zdarzenia z 27 października 2016 roku. Powód implikuje, że działał w dobrej wierze i wytoczył powództwo zasadnie.

Należy zważyć, że wierzyciel, jako profesjonalista, winien dochować podwyższonych reguł staranności przy współdziałaniu w spełnieniu świadczenia. Wskazać należy, że notatka z 27 października 2016 roku wskazuje jako adres pozwanego miejscowość Z.. Znajduje się ona w powiecie (...). Zdarzenie miało miejsce na trasie K. (powiat (...)) – K. (powiat (...)).

Wierzyciel, jeżeli podjął wątpliwości co do adresu dłużnika, winien dokonać jego weryfikacji. Tytułem tylko przykładu wskazać należy, że Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA, działając w imieniu Ministra (...) udostępnia dane

w trybie jednostkowym z rejestru PESEL po wykazaniu interesu prawnego. Wierzyciel miał do dyspozycji również inne, powszechnie dostępne, narzędzia.

Nie można uznać za działanie w dobrej wierze czynności wierzyciela sprowadzające się do wysłania wezwania do zapłaty na adres dłużnika ustalony, w zakresie kodu pocztowego i miejscowości, w sposób losowy. Na niezasadność powództwa wskazuje również fakt, że dłużnik niezwłocznie po otrzymaniu wezwania do zapłaty uiścił na rzecz powoda żadaną kwotę.

Mając na uwadze powyższe kosztami procesu w kwocie 1.817 zł Sąd obciążył powoda.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem
3. kal. 14 dni

G., dnia 28.03.2019r.